

ŠKOLSKI PREVENTIVNI PROGRAM
školska godina 2012./2013.
PREVENCIJA NEPOŽELJNOG PONAŠANJA

Temeljni cilj školskog preventivnog programa je kroz odgojno-obrazovni proces prevenirati nepoželjna ponašanja te ukazivati na metode i načine putem kojih učenici mogu sami osvijestiti svoje ponašanje i uočavati razliku između onog dobrog i lošeg odnosno poželjnog i nepoželjnog ponašanja. Uz taj cilj, koji je temeljni, naš je školski preventivni program ove godine baziran na prevenciji nepoželjnog ponašanja, konkretnije, na prevenciji bilo kojeg oblika nasilja i zlostavljanja. Takvim se pristupom okrećemo poticanju pozitivnog ozračja među našim učenicima pa samim time i stvaranju pozitivne klime u školi.

Da bi školski preventivni program u suzbijanju nepoželjnih ponašanja bio uspješan potrebno je, prije svega, postaviti ciljeve i zadatke u radu na tom području, načine ostvarivanja i područja provođenja.

Ciljevi i zadaci našeg preventivnog programa su:

- 1) Steći vještine komuniciranja s vršnjacima, vještinu nenasilnog rješavanja problema, suradničkog učenja, uljudnog ophođenja, prihvaćanja različitosti i uzajamnog pomaganja
- 2) Razvijati odgovornost za vlastito ponašanje i život
- 3) Djelovati na jačanju samopouzdanja i razvoj sposobnosti svakog učenika
- 4) Uvježbavati donošenje odluka, planiranje i odgovorno izvršavanje zadataka, postavljanje ciljeva

Načini ostvarivanja su:

- a) kroz slobodno vrijeme:
Podizati samopoštovanje, razvijati vjeru u vlastite sposobnosti, razvijati sposobnosti uviđanja posljedica svojih stavova i postupaka, djelovati na odgovorno izvršavanje zadataka, pomoći u planiranju radnog dana, tjedna, razvijanju odgovornog ponašanja i radnih navika te pružati podršku u ostvarivanju osobnih ciljeva
- b) kroz suradnju s obitelji:
Pružati pomoć roditeljima u nošenju s problemima djece i mladih, djelovati na promjeni stavova roditelja o djeci i njihovim mogućnostima te poučiti roditelje nenasilnom rješavanju problema
- c) individualni pristup djeci:
 - trajno i diskretno pokazivati više pažnje, ljubavi i strpljenja sa visokorizičnom djecom
 - izbjegavati obilježavanje visokorizične djece i poticati pohvale za male rezultate i pozitivne pomake
 - ne marginalizirati djecu s problemima, smanjiti otuđivanje, te ih pozitivno motivirati
 - uključivati djecu visokorizičnog ponašanja u aktivnosti zadovoljne djece
 - razvijanje socijalnih vještina kao što su: razgovor, empatija, aktivno slušanje, uvažavanje i poštivanje različitosti, spremnost na vršnjačku pomoć, nenasilno rješavanje sukoba
 - razvijati sposobnost preuzimanja odgovornosti za vlastite odluke

- d) otkrivanje devijantnog ponašanja i rješavanje kriznih situacija:
- pružati djeci pomoć u izgradnji pozitivne slike o sebi
 - prepoznavati socijalno izoliranu djecu i uključivati ih u različite aktivnosti
 - učenike s problemima u ponašanju posebno educirati o društveno prihvatljivim ponašanjima
- e) rad na prihvatljivom samopotvrđivanju i njegovanju samopoštovanja:
- poticati razvoj zdravog stila života
 - promicati kulturu provođenja slobodnog vremena
 - promicati pozitivna ponašanja, opću i društvenu higijenu i učenje socijalnih vještina

Područja provođenja su:

Razredna i predmetna nastava te izvannastavne aktivnosti: kroz nastavne sadržaje osvijestiti i procijeniti rizike i moguće opasnosti te posljedice rizičnog ponašanja u različitim područjima života. Prevenirati nepoželjna ponašanja u najranijoj dobi, poticati i pohvaljivati poželjna ponašanja. Sadržaji se mogu integrirati u svaki nastavni predmet, primjerice u hrvatskom jeziku stavljati naglasak na kulturu komuniciranja, slušanje i uvažavanje sugovornika, ne upadanje u riječ, pristojno izražavanje..... Zatim u tjelesno zdravstvenoj kulturi voditi računa o pristojnom ponašanju, poštivanju protivnika (u natjecateljskim sportovima), priznavanje poraza, prihvaćanje tuđeg uspjeha.... Stavljati naglasak na odnose u obitelji (kvalitetna komunikacija, uvažavanje roditelja kao pozitivnog uzora, poštivanje kućnih pravila ponašanja...) Osvijestiti važnost kvalitetnog prijateljstva (poticanje razvijanja prijateljstva, istraživanje i razvijanje vrijednosnog sustava o prijateljstvu, razvijanje zajedništva,...) Poticati učenike na prepoznavanje svojih osjećaja (ugodni-radost, sreća..., neugodni-strah, ljutnja, tuga..) Rad na prepoznavanju situacija u kojima se javljaju, prepoznavanje znakova pojedinih osjećaj, prepoznavanje osjećaja koje pokazujemo i ne pokazujemo drugima, povezivanje osjećaja sa svakodnevnim životom i aktivnostima i vlastitom ulogom u ostvarivanju istih...Razvijati samopoštovanje i pozitivnu sliku o sebi (ali i odgovornosti za sebe i druge. Razvijati potporu i pripadanje grupi kroz dijeljenje iskustava i osjećaja. Poticati učenike na razmišljanje o vrijednostima života (koje su to vrijednosti i zašto su važne. Poticati učenike na vježbanje donošenja odluka u različitim životnim situacijama (razmišljanje o svakom izboru, posljedicama svakog izbora. Navoditi ih na konstruktivno korištenje slobodnog vremena (kako se zabavljati na rođendanima, izletima, zabavama, sportskim aktivnostima...) Inzistirati na tome da si postave osobne interese (cilj koji želim postići, sposobnosti i aktivnosti potrebne za ostvarivanje cilja). Poticati učenike na zdrav život (potaknuti učenike na razmišljanje o pozitivnim vrijednostima i osobinama koje žele kod sebe razvijati u budućnosti, kako postati:NEOVISAN-vjerovati u sebe i svoje odluke, biti spreman prihvatiti posljedice i pozitivne i negativne, naučiti prihvaćati druge; ODGOVORAN-dati najbolje od sebe, živjeti svoj život ne ugrožavajući prava drugih: ODAN SVOJIM VRIJEDNOSTIMA – slobodno izražavati svoja uvjerenja i na isti način to dozvoliti drugima; USPJEŠAN u pronalaženju svojih osobnih interesa i ispunjavanju svojih želja; ZDRAV – poštivajući svoje tijelo, prepoznavajući i odbijajući štetne ponude kao što su alkohol, cigarete i droga... Raditi s učenicima na osvješćivanju važnosti suradnje - suradnjom do uspjeha (prepoznavanje važnosti jasnog izražavanja i suradnje u ostvarivanju zajedničkih ciljeva, pomaganje i prihvaćanje pomoći,„razvoj povjerenja u one s kojima radim...) S učenicima razgovarati o razlikama među spolovima te raditi na prihvaćanju i

uvažavanju tih različitosti: dječaci – djevojčice (osvješćivanje stereotipa i izvora stereotipa o suprotnom spolu, prepoznavanje problema u odnosima među spolovima koje su posljedica stereotipa, važnost objektivne procjene, stjecanje sigurnosti u kontaktima s vršnjacima suprotnog spola i poticanje međusobnog uvažavanja spolova)

Ovaj program podrazumijeva koordinaciju rada škole, obitelji, svih nastavnika i djelatnika škole, ali ponajviše samoaktivaciju samih učenika. Učitelji i stručni suradnici su ti koji učenike trebaju poticati da samostalno uočavaju ponašanja koja su poželjna i samim time samostalno preveniraju ona ponašanja koja se protive općeprihvatljivom modelu poželjnog ponašanja.

Jedino zajedničkim radom na provođenju školskog preventivnog programa mogu se očekivati pozitivni rezultati.

Program izradila pedagoginja škole Sanja Stević